
ÖTÜKEN

TARİHİMİZDEN HİKÂYELER

ISLIK ÇALAN OKLAR

Hasan Erdem

ÖTÜKEN

YAYIN NU: 1530
EDEBÎ ESERLER: 793

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-941-4

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®
İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Ayşegül Büşra Paksoy

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Resimleyen: Volkan Akmeşe

Dizgi-Tertip: Damla Acar

Baskı: PELİKAN BASIM MATBAA VE
AMBALAJ SANAYİ TİC LTD ŞTİ
Maltepe Mah. Gümüşsuyu Cad. Odin İşmerkezi No28/1
Zeytinburnu /İstanbul
SERTİFİKA NO: 40619

İstanbul - 2020

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

HASAN ERDEM; 30.01.1961 yılında Tekirdağ ili Hayrabolu ilçesi Kutlugün köyünde doğdu. İlkokul, ortaokul ve liseyi Eskişehir'de okudu. Askerden geldikten sonra Bursa'da otomotiv sektöründe üretim yapan bir firmada 25 yıl güvenlik şefi olarak çalıştı ve 2008 yılında emekli oldu. Hâlen Bursa'da yaşayan yazar, emekli olduktan sonra yıllardır üzerinde çalıştığı tarihî roman yazımına yöneldi. Bilhassa Balkanlardaki Türk akıncılarını konu edinen romanları geniş kitleler tarafından beğenilerek okunmaktadır.

Eserleri:

- *Şar Dağının Kurtları*, Ötüken Neşriyat, 2015 (3. Baskı)
- *Argos Kalesi*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Kızıl Atın Süvarisi*, Ötüken Neşriyat, 2014 (3. Baskı)
- *Balkan Şahini*, Ötüken Neşriyat, 2017 (2. Baskı)
- *Otranto 1480 Mahşerin Son Atlısı*, Ötüken Neşriyat, 2016 (2. Baskı)
- *Atilla'nın Kalkanı*, Ötüken Neşriyat, 2017 (3. Baskı)
- *Atilla'nın Kargısı*, Ötüken Neşriyat, 2018
- *Atilla'nın Kamçısı,* Ötüken Neşriyat, 2019
- *Tarihimizden Hikâyeler,* Ötüken Neşriyat, 2019
- *Tarihimizden Hikâyeler-Bozkurt,* Ötüken Neşriyat, 2020

İÇİNDEKİLER

ISLIK ÇALAN OKLAR / 9

•

RODOS'TA EZAN SESLERİ / 29

•

TURGUTÇA BEY ESİR DÜŞTÜ / 49

•

BAĞDAT ÖNLERİNDE / 63

•

YANAN DENİZ / 79

•

FATİH'İN FERMANI / 91

•

SUİKAST / 101

•

BASKIN / 109

•

TAM İSABET / 119

ISLIK ÇALAN OKLAR

GÜN ortasıydı. İki süvari, kıvrıla büküle akan Selenge Irmağı'nın kıyısında at koşturuyordu. Börklerinden taşan uzun saçları rüzgârda savrulan atlılar, ırmağın iki kola ayrıldığı yere gelince atlarının başlarını çevirdiler ve Hun Devleti'nin güneybatısında kalan Yüeçi sınırına doğru yöneldiler.

Dörtnala koşan yağız atlarıyla bütünleşmiş iki usta binici, sık ağaçlarla kaplı bir tepenin altından geçerken havayı yırtan kemik uçlu bir ok geriden gelen süvarinin geniş göğsüne saplandı. Hareketleri canlı, görünüşü sevimli genç süvari, bir at boyu arkasından gelen yoldaşının acı çığlığını duyunca yağız atının dizginlerini kasıp durdu ve atının başını çevirdi.

Uzun saçları omuzlarını döven genç süvari, oklanan yoldaşının eyerinin üstünde ileri geri sallandıktan sonra kayıp düştüğünü görünce de atından yere atlayıp yoldaşına doğru koşmaya başladı.

- İyi misin Tulgar?

Yaralı genç:

- Mete… Mete… Ben… dedi ve kendinden geçti.

Aynı anda ağaçların arasından otuza yakın atlı çıktı ve yerde kanlar içinde yatan Tulgar ile Mete'nin etrafında bir çember oluşturdular. Geniş göğsü kan içindeki yoldaşının cansız bedeninden

bakışlarını kaldırıp süvarilere doğru dönen genç Mete:

- Sizler de kimsiniz? Tulgar'ı niye okladınız? diye sordu.

Eyerlerinden öne doğru eğilen süvariler sivri uçlu uzun kargılarını genç Hun'un geniş göğsüne doğru uzattılar.

- Kılıç kemerini söküp yere at, Mete.

Mete, kaslı bacaklarının üstünde doğrulup ayağa kalktı ve kılıcının kabzasına elini attıktan sonra arkasından kendisine adıyla seslenen süvariye doğru döndü:

- Kimsiniz? Benden ne istiyorsunuz?

- Sana zarar vermek istemiyoruz. Teoman Yabgu ile bir anlaşma yaptık ve bu anlaşmanın garantisi de sensin. Yani senin anlayacağın, baban seni bize rehin olarak verdi. Dediklerimi yapar, sözümü dinlersen kılına bile dokunulmayacak, sana bir zarar verilmeyecek.

- Neler saçmalıyorsunuz? Teoman Yabgu, varisini niye size rehin olarak versin? Hem siz de kimsiniz?

- Yüeçi beylerindenim, adım Yuka. Mete, baban varisini kendi elleriyle düşmanlarına rehin verdiğini kendi milleti ve beyleri öğrenmesin diye dolambaçlı bir yola başvurdu. Yanına sadece bir at uşağı kattı ve korumasız olarak seni sınırımıza, yani bizim kucağımıza gönderdi. Ötüken'den ayrıldığından beri çaşıtlarımız adım adım seni takip ediyordu. Babanın bilgisi ile biz de günlerdir Hun

sınırında seni bekliyorduk. Şimdi kaderine razı ol ve uslu dur, bize zorluk çıkarma. Baban seni ne yapacağına karar verene kadar bir süre bizim misafirimiz olacaksın.

- Ah… Yüeçiler aslını, neslini unutmuş, hamuru, mayası bozulmuş, Çinlileşmiş Türk kabilesi! Bunu tahmin etmeliydim, ancak ben sizinle gelmiyorum. Çünkü buyruğunda binlerce savaşçı bulunan Teoman Yabgu sizin gibi kemik yalayıcılarına değil varisini, köpeğini bile rehin vermez. İçli dışlı olduğunuz ikiyüzlü Çinliler gibi siz de ayaküstü yalanlar uyduruyorsunuz. Bu yalana inanacağımı mı sanıyorsunuz? Babamın öfkesini üzerinize çekmeden hemen buradan basın gidin, tatlı canınızı kurtarın ve Çinli evdeşlerinizin yumuşak kollarına koşun.

Mete'nin sözlerini duyunca yüzü kıpkırmızı kesilen eli kırbaçlı, son derece uzun boylu, kaplan derisinden bir başlık takan Yüeçi Beyi Yuka sinirli sinirli güldü ve meşin kırbacını havada şaklattı.

- Adamlarım en ufak bir hareketinde seni delik deşik etmeye hazırlar. Senden kurtulmak isteyen babanın da senin kanını bizden soracağını hiç sanmıyorum.Mete biraz aklın varsa onu kullan, kılıcını çıkarıp yere at ve önümüze düş, buradan gidiyoruz.

Yüeçi savaşçıları, kılıcını kınından çekip çekmemekte kararsız kalan Mete'nin üzerine çullandılar. Bedenini saran güçlü kollardan kurtulmak

için çırpınıp duran genç Hun'u kıskıvrak yakalayıp sıkıca bağladılar.

Yüeçi savaşçıları tutsaklarını yeniden atına bindirdiler ve ortalarına alıp yola koyuldular. Mete, bileklerini sıkan ipleri şöyle bir zorladı ama ipler çok sağlamdı.

Selenge Irmağı'nın kıyısından ayrıldıktan sonra gün boyu yol alan kafile, güneş batarken Çin'in batı sınırına yakın Yüeçi merkezi Homeçing'e ulaştılar.

Ulu bir tepenin altındaki geniş ovaya yayılmış yüzlerce keçe çadırın, tomruklardan inşa edilmiş barakaların ve az sayıdaki taş binaların arasından geçen kafile, meraklı bakışların altında ilerledi ve gözlerden uzak, tatlı eğimli bir tepenin yamacına inşa edilmiş tek katlı taş binanın önünde durdu. Askerlerine "Mete'yi indirin, içeri sokun ve ellerini çözün." diyen Yuka, değerli tutsağına doğru döndü:

- Kaçmayı aklının ucuna bile getirme, yazgına boyun eğ ve uslu bir çocuk ol, Mete. Bundan sonra yaşayacağın bu taş binanın etrafında gece gündüz nöbetçiler olacak ve kaçmaya yeltenirsen öldürüleceksin. Baban Teoman Yabgu aksini buyurmadıkça sana iyi bakılacak, düzenli olarak yiyecek ve içecek verilecek, her türlü ihtiyacın giderilecek.

Yuka'ya öldürücü bir bakış atan Mete ağzını açıp tek kelime etmedi. Arkasına döndü ve ardına kadar açık duran ahşap kapıdan geçip içeri girdi.

RODOS'TA EZAN SESLERİ

OSMANLI padişahı büyük savaşçı Yavuz Sultan Selim Han, Hakk'ın rahmetine kavuşmuş, yerine oğlu Süleyman geçmişti. Ataları gibi Osmanlı fetihlerini sürdürmek isteyen Sultan Süleyman sefere çıkmış ve önce Böğürdelen Kalesi'ni sonra da Macaristan'ın kilidi olan, savunması güçlü Belgrat'ı devletinin sınırlarına katmıştı.

Beyaz muslinden ağır sarığının altındaki yüz hatları son derece düzgün, dik bakışlara sahip, seyrek sakallı genç sultan, Divanıhümayun'da toplanmış, kendi aralarında tartışan vezirlerinden gözlerini ayırmıyordu. Rodos seferi için yapılan toplantı uzadıkça uzamış ama hâlâ bir sonuca varılamamıştı.

Atını, kılıcını ve yayını büyük bir ustalıkla kullanan yeni Osmanlı sultanı gösterişli tahtından doğrulup ayağa kalktı ve ellerini yumruk yapıp belinin iki yanına koydu. Sultan Süleyman'ın ayağa kalktığını gören vezirler hemen toparlandılar.

Kırım Hanı'nın kızı olan annesinin sakinliği ile babasının canlılığını taşıyan Süleyman'ın genç çehresinde kızgınlık alametleri belirmeye başlamıştı. Çok uzun kirpiklerin gölgelediği kara gözleriyle vezirlerini süzen Sultan Süleyman, vakur bir hâlde lakin sert bir ses tonuyla konuşmaya başladı:

- Saatlerdir tartışıyorsunuz ve çoğunuz Rodos'un fethine karşı çıkıyorsunuz ama niçin karşı olduğunuzu birbirinize de bir türlü anlatamıyor-

sunuz. Anadolu kıyılarına yakın olan Rodos bir korsan adasıdır. Türk topraklarını yağma eden, Mısır'dan hareket eden hububat yüklü gemilerin yollarını kesen bu korsanlar, Türk ve Müslüman gemilerine saldırarak tüccarlarımızın ticaretini baltalıyorlar. Mısır ve Suriye toprakları devletimize geçince, bu korsan adasının fethi gerekli görülmüş ama maalesef gerçekleştirilememiştir. Bu zamanda Anadolu'dan Mısır'a giden deniz yollarının emniyetini tam olarak sağlamak bir mecburiyet hâlini almıştır. Ayrıca büyük atam Fatih Sultan Mehmet Han'ın Rodos'ta uğradığı yenilginin öcünü alma zamanı da gelip çatmıştır. Hiç sözünüzü kesmeden tartışmalarınızı sükunetle dinledim. Bir kısmınız şövalyelerin savaşçı ününden, bazılarınız ise adadaki çok sağlam kalelerin yüksek surlarının aşılamayacağından ve diğerleriniz ise adanın Avrupa'ya yakınlığından bahsedip Rodos'un ele geçirilemez olduğunu söylüyor, başımızdaki belanın büyüklüğünü anlayamıyorsunuz. Aranızdan sadece Veziriazam Piri Mehmet Paşa, Çoban Mustafa Paşa ve Kurtoğlu Müslihiddin Reis, Rodos seferine taraftar. Ben de onların yanındayım ve Rodos seferi mutlaka yapılacak, burnumuzun dibindeki adada yuvalanan korsanların kökü kazınacak. Kurdoğlu Müslihiddin Reis'in belirttiği gibi, denizin ortasında bir iç kale gibi yükselen Rodos, yalnız Anadolu sahilleri için değil, devletimizin bütün deniz seferleri için büyük bir tehlike oluşturmaktadır. Hepiniz yarından itibaren uzun sürecek bir

kuşatma için gereken hazırlıklara başlayın. Adaya çıktıktan sonra Rodos'u fethetmeden geri dönmek istemiyorum. Ona göre işi sıkı tutun.

Topkapı Sarayı'nın ikinci bahçesinde, beyaz mermerden gayet güzel sütunlar üzerine saçak konularak inşa edilmiş olan Kubbealtı'nda toplanan Divan üyelerinden bir soru gelmeyince, üzerinde altın işlemeli bir süvari kaftanı bulunan Sultan Süleyman "Karar verilmiştir. Hemen çalışmaya başlayın." dedikten sonra ışıltılı bir yol çizerek, karşılıklı sıralanmış çizmelerinin ucuna bakan vezirlerinin arasından geçti, kapıya doğru ilerledi.

***

Denize inen bir yamacın üzerine kurulan Rodos Adası'nın görkemli kalesinin burçlarından limanı gözleyen uzun boylu adamın ağarmış, bembeyaz olmuş uzun saç ve sakalları hafif esen rüzgârda savruluyordu.

Üzerinde martıların uçuştuğu limana demirleyen kadırgadan bakışlarını ayıran Rodos şövalyelerinin Büyük üstadı Filip Vilye dö Lil Adam, "Osmanlı elçisini bekletmeden büyük salona alın." dedikten sonra ardına dönüp surlardan avluya inen taş merdivenlere doğru yöneldi. Tepeden tırnağa zırhlar kuşanmış şövalyeler de bellerinde sallanan uzun kılıçlarının kabzalarını tutarak peşine takıldılar.

Rodos'un yüksek burçları, kırmızı damları gü-